

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

5.1 บทสรุป

จากการศึกษาถึงการแสวงหาพยานหลักฐานจากร่างกายของบุคคลนั้น ไม่ว่าจะเป็นอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลียนั้น จะพบว่าเมื่อวิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้าสามารถนำมาช่วยในการพิสูจน์ความผิด ความบริสุทธิ์ของบุคคลได้ จึงทำให้ในแต่ละประเทศสามารถแสวงหาพยานหลักฐานจากร่างกายของมนุษย์ได้ แม้จะเป็นการละเมิดสิทธิ เสรีภาพของบุคคลนั้นๆ แต่การจะทำเช่นนั้นได้ต้องได้รับความยินยอมจากบุคคลนั้นก่อน ซึ่งวิธีการดังกล่าวนี้ช่วยการพิสูจน์ความผิด หรือความบริสุทธิ์ของบุคคลได้ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจ DNA เนื้อเยื่อ คราบเลือด อสุจิ เป็นต้น นอกจากนี้ในการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์จากร่างกายผู้ขับขี่ การแสวงหาพยานหลักฐานจากร่างกายของบุคคลมีส่วนสำคัญมาก เพราะ การจะลงโทษผู้กระทำความผิดได้ต้องมีการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ว่า ปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดเกินกว่าที่กฎหมายของแต่ละประเทศกำหนดไว้หรือไม่ การที่มีการกำหนดให้มีการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์จากตัวผู้ขับขี่นั้น เพื่อเป็นการคุ้มครองความปลอดภัยของชีวิต ร่างกาย ทรัพย์สินของประชาชนทั่วไป และวิธีการที่ใช้ทดสอบนั้นก็ไม่ใช่วิธีการที่น่ากลัว หรือรุนแรง และไม่อันตรายแก่ร่างกายของบุคคลนั้น และการแสวงหาพยานหลักฐานดังกล่าวก็จะทำได้เฉพาะผู้มีอำนาจ และตรวจโดยผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น

การทดสอบที่ใช้วัดปริมาณแอลกอฮอล์นั้น ทำได้โดยการวัดจากลมหายใจ ปัสสาวะ และเลือด โดยเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจทำการตรวจวัดได้เมื่อสงสัยว่าผู้ขับขี่นั้นเมาสุรา และถ้าบุคคลนั้นไม่ยอมทดสอบบุคคลนั้นก็ต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ ขึ้นอยู่กับว่าบุคคลนั้นจะไปสร้างความเดือดร้อนให้กับบุคคลอื่นหรือไม่

ในบางประเทศเช่น อังกฤษ ออสเตรเลีย จะมีการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ผู้ที่พยายามขับขีด้วย ไม่ใช่เพียงผู้ที่ขับขีอยู่เท่านั้น นอกจากนี้ในกรณีที่มีการเกิดอุบัติเหตุก็จะทำการทดสอบบุคคลที่เจ้าพนักงานคิดว่าเป็นผู้ที่ควบคุมหรือดูแลยานพาหนะนั้นด้วย

ดูเหมือนว่าการแสวงหาพยานหลักฐานจากร่างกายของบุคคลผู้ขับขียานพาหนะนั้นจะเป็นการละเมิดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนก็ตามแต่เขาก็เคารพสิทธิและเสรีภาพของประชาชนมาก เช่น ในประเทศออสเตรเลียจะมีการแจ้งสิทธิแก่ผู้ขับขีที่จะถูกทดสอบด้วย คือต้องมีการแจ้งสิทธิให้เขาทราบ โดยมีสิทธิเลือกแพทย์ที่จะตรวจได้ ถ้าเขาประสงค์เช่นนั้น นอกจากนี้ยังมีสิทธิปรึกษาทนายความ หรือบุคคลที่เขาต้องการได้ด้วย การทดสอบของแต่ละประเทศผู้ที่ถูกทดสอบต้องให้ความยินยอม นอกจากนี้การตรวจวัดเพื่อหาระดับแอลกอฮอล์ของประเทศอังกฤษ ต้องทำการตรวจวัด 2 ครั้งด้วย

สำหรับประเทศไทยก็มีการทดสอบเหมือนของต่างประเทศ คือตรวจวัดจากลมหายใจ เลือด ปัสสาวะ แต่ที่ทำให้มีปริมาณผู้ขับขีที่เมาสุรายังมีปริมาณมาก และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดอุบัติเหตุมากอยู่นั้นเป็นเพราะการตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์จากผู้ขับขีของไทยยังมีช่องว่างให้หลีกเลี่ยงได้ คือ ถ้าเจ้าพนักงานมีคำสั่งให้ตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์ผู้ขับขีไม่ยินยอมก็ไม่สามารถตรวจวัดได้ และผู้ขับขีก็เสียค่าปรับเพียงหนึ่งพันบาทเท่านั้น และเจ้าหน้าที่ทำได้เพียงกักตัวไว้เพื่อทำการทดสอบ เมื่อตรวจวัดไม่พบก็ต้องรีบปล่อยตัวไป การกักตัวไว้ก็ไม่มีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเหมือนของต่างประเทศเช่นกักตัวไว้ไม่เกินหนึ่งชั่วโมงต้องทำการตรวจวัดให้เสร็จ แต่ถ้าไม่สามารถทำได้ก็ถือว่าผู้ขับขีมีความผิด ไทยที่ใช้บังคับก็เหมือนกับผู้ขับขีที่เมาสุราจึงทำให้เขาสามารถลดปริมาณผู้ทำผิดลงได้

นอกจากนี้ในปัจจุบันประเทศไทยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบกออกมาใหม่ เพื่อใช้ในการทดสอบผู้ขับขีว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายเกินกว่ากำหนดหรือไม่ โดยทดสอบจากผู้ขับขีที่มีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าเมาสุราขณะขับขี และในกรณีที่ผู้ขับขีไม่ยอมทดสอบให้สันนิษฐานว่าผู้นั้นฝ่าฝืน มาตรา 43(2) คือ ขับขีรถขณะเมาสุรา

การที่ร่างพระราชบัญญัติจราจรทางบกให้ถือว่าบุคคลที่ไม่ยอมทดสอบมีความผิดนั้นเนื่องจากว่า การที่จะลงโทษผู้ขับขีที่เมาสุรา คือ มีปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดเกินกว่าที่กฎหมายกำหนด ถ้าผู้ขับขีไม่ทดสอบเท่ากับว่าจะไม่มีหลักฐานใดมาลงโทษบุคคลนั้นได้ เพราะหลักฐานที่จะได้มานั้นมีเพียงทางเดียวคือได้จากการตรวจวัดจากผู้ขับขีที่สงสัยว่าจะเมาสุรา

เหตุผลตรงนี้จะคล้ายกับมาตรา 131/1 ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาคือให้ใช้ข้อสันนิษฐานว่าบุคคลที่ไม่ยอมทดสอบนั้น เป็นไปตามที่จะได้ทดสอบ หรือตรวจสอบ เช่น นาย ก. ถูกตั้งข้อหาว่าข่มขืน นางสาว ข. พนักงานสอบสวนจึงต้องมีการแสวงหาพยานหลักฐานจากร่างกายของนาย ก. เพื่อพิสูจน์ความผิด หรือความบริสุทธิ์ของนาย ก. ถ้านายก.ไม่ยอมทดสอบให้สันนิษฐานว่าอสุจิที่ตรวจจากนางสาว ข. นั้นตรงกับของนาย ก. เช่นนี้ข้อสันนิษฐานดังกล่าวจะเป็นโทษแก่นาย ก. เมื่อเขาไม่ยอมทดสอบ และการที่ศาลยอมรับฟังพยานหลักฐานดังกล่าวก็เพราะว่าวิธีการดังกล่าวเป็นการใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์มาทดสอบ ตรวจพิสูจน์และทำโดยผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งจะต่างกับคำรับสารภาพของผู้ต้องหาที่ศาลไม่รับฟัง เนื่องจากว่าถ้อยคำดังกล่าวอาจได้มาโดยวิธีการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เช่น จากการขู่เช็ญ บังคับ เป็นต้น และยังคงมีพยานหลักฐานอื่นมาใช้ลงโทษ ตัวอย่างเช่น นาย ก. ถูกกล่าวหาว่าฆ่า นาย ข. ตาย เพียงแก่นาย ก. รับสารภาพยังไม่สามารถลงโทษ นาย ก. ได้ยังต้องมีการหาพยานอย่างอื่นด้วยเช่น พยานวัตถุ คืออาวุธที่ใช้ ถายนิ้วมือจากอาวุธที่ใช้ พยานบุคคล เป็นต้น

5.2 ข้อเสนอแนะ

1) ในการทดสอบเพื่อตรวจวัดระดับแอลกอฮอล์จากร่างกายผู้ขับขี่ตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 142 วรรคสองนั้น ควรกำหนดให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจเรียกทดสอบได้เฉพาะผู้ขับขี่ที่มีลักษณะว่าเป็นผู้เมาสุรา คือ ได้กลิ่นสุราจากผู้ขับขี่ หรือผู้ขับขี่พูดจาไม่รู้เรื่อง จึงทำการทดสอบได้ ไม่ใช่เรียกทดสอบผู้ขับขี่ทุกคนที่ขับรถผ่านจุดตรวจ

2) การกักตัวผู้ขับขี่ที่ไม่ยอมทดสอบตามคำสั่งเมื่อเจ้าพนักงานสั่งให้มีการทดสอบตามพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 มาตรา 142 วรรคสาม เพื่อทำการทดสอบนั้น ควรมีกำหนดเวลาที่ชัดเจน เนื่องจากปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายนั้นลดลงได้เมื่อเวลาผ่านไป หรือการทำให้ปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายลดลง เช่น ดื่มน้ำเข้าไปมากๆ หรือดื่มเครื่องดื่มที่ทำให้ปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายลดลง ดังนั้น จึงควรกำหนดเวลาในการกักตัวให้ชัดเจน เช่น ควรทำการทดสอบให้เสร็จสิ้นภายในเวลา 1 ชั่วโมง , 2 ชั่วโมง หรือ 3 ชั่วโมง แล้วแต่เห็นสมควรเมื่อทำการตรวจวัดปริมาณแอลกอฮอล์แล้วทำให้พบปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายของผู้ขับขี่

3) เมื่อผู้ขับขี่ที่ถูกเจ้าพนักงานเรียกให้ทดสอบไม่ปฏิบัติตาม คือ ไม่ยอมทดสอบก็ให้สันนิษฐานว่าผู้นั้นมีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดตามร่าง

พระราชบัญญัติจราจรทางบก(ฉบับที่..) พ.ศ. ..มาตรา 142 วรรคสี่ เพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการลงโทษผู้ขับขี่นั้น เมื่อปรากฏว่าบุคคลนั้นขับซึ่รถในขณะเมาสุราจริง

4) การลงโทษผู้กระทำความผิดโดยฝ่าฝืนมาตรา 43(2)ของพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 ตามมาตรา 160 ตรีกวรกำหนดบทลงโทษผู้กระทำความผิดซ้ำไว้ด้วยเพื่อป้องกันบุคคลนั้นกลับมากระทำผิดอีก โดยต้องเป็นการเพิ่มโทษทั้งการจำคุก ปรับ และการพักใช้ใบอนุญาตขับขี่

5.) วิธีการทดสอบผู้ขับขี่ว่ามีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือไม่ ตามกฎกระทรวง ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา 142 ของพระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. 2522 นั้นควรกำหนดวิธีการทดสอบโดยให้กระทำการทดสอบเพื่อตรวจวัดระดับปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกาย 2 ครั้งเพื่อเป็นความชัดเจนว่าบุคคลนั้นมีปริมาณแอลกอฮอล์ในร่างกายเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดเหมือนกับบทบัญญัติตามกฎหมายจราจรของประเทศอังกฤษและออสเตรเลีย